

ΑΞΙΑ - ΠΡΟΣΦΟΡΑ - ΡΟΛΟΣ

Η γλώσσα ως προφορικός και γραπτός λόγος ικανοποιεί την έκφραση του ανθρώπου και φιλομάθεια. Όσο δυναμώνει το μυαλό του με γνώσεις, διεπτερείται, αμφισβητεί, κρίνει οτιδήποτε και οποιονδήποτε. Η γλώσσα, λοιπόν, αποτελεί μέσο πνευματικής καλλιέργειας κάθε ανθρώπου και ταυτόχρονα τον βοηθά να μην χειραγωγείται και να μαζονομείται από τους σύγχρονους μηχανισμούς προπαγάνδας.

Παράλληλα, μέσω της γλώσσας διασώζονται υψηλές ηθικές αξίες όπως η Ερήνη, η Δημοκρατία, ο Ανθρωπισμός αλλά και ενοχλούνται βαθύτερα συναισθήματα που εφευρίσκουν τις ψυχές των ανθρώπων και τους ωθούν σε πράξεις φιλαλληλίας σε μια εποχή αναγκής και ηθικής παρακμής.

Ταυτόχρονα αποτελεί καθοριστικό παράγοντα υιοθέτησης του ατόμου καθώς χρησιμοποεί τη γλώσσα για να διαμορφώσει φιλικές σχέσεις με τους συμπολίτες του και να αναπτύξει αρετές όπως η ευσυνειδητότητα και η αλληλεγγύη που είναι απαραίτητες για την επίτευξη κοινών στόχων και την επίλυση συλλογικών προβλημάτων που διακινούνται ως επικείμενες υιοτίες και οι πολίτες ιδιωτεύουν και αδιαφορούν γ' αυτά.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η γλώσσα συντελεί στη διαφύλαξη της εθνικής ταυτότητας. Πρώτα-πρώτα γιατί η ίδια αποτελεί το σημαντικότερο ενοτατικό κάθε εθνικού πολιτισμού αλλά και γιατί αυτή διασφαλίζει την επαφή ενός λαού με τα υπολοίπα στοιχεία της παράδοσης του. Διαδίδονται από γενιά σε γενιά τα επισημολογούμενα πορίσματα-επιτεύγματα της κάθε μάας, διατηρείται η δράση, τα ήθη, έθιμα και παραδόσεις αλλά και οι αξίες της φυλής, αποτυπώνεται η εθνική ενοείδση της ιστορικής πορείας του έθνους, έτσι καλλιεργείται η εθνική ενοείδση ενός λαού και αν χρειαστεί μαχέται για την προάσπιση της πατρίδας του και για όλα όσα αυτή ενοερώνει.

Εξάλλου, σημαντικό είναι η προσφορά της γλώσσας για την αλληλεγγύη, την αλληλεγγύη και τον αλληλοσεβασμό μεταξύ των λαών που οδηγεί στην άρση των εθνικών προαναταλήσεων, στην επιλογή-επιμύηση του διαλόγου ως τρόπον επίλυσης των διαφορών και τελικά στην ενοείδση της Ερήνης στον κόσμο.

Τέλος, όσο οι πολίτες, με τον προφορικό και γραπτό λόγο τους, εκφράζουν δημόσια την άποψή τους για τις κοινές υποθέσεις, όσο διεκδικούν την πραγμάτωση των θεσμικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων τους και την διεύρυνση των ελευθεριών τους, όσο ελέγχουν την ενοείδση εξουσία για τα λάθη ή τις παραλήψεις της, όσο η γλώσσα αποτελεί μέσο διαλόγου και ανταλλαγής επιχειρημάτων μεταξύ των πολιτών αλλά και των πολιτικών για την προώθηση των ευμεγερώντων των λαών, τόσο η δημοκρατία ενοείδεται αφού η ισχυρία και ο ενοείδσημτικός διάλογος αποτελούν ενοτατικά στοιχεία της.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Η ελληνική γλώσσα κινδυνεύει ν' αλλοιωθεί από το γλωσσικό μωρφωμα που χρησιμοποιούν οι χρήστες του διαδικτύου και της κινητής τηλεφωνίας στη μεταξύ τους ηλεκτρονική αλληλογραφία. Η γυφτιακή γλώσσα αποτελεί διαβρωτικό μηχανισμό κατά τη γένεση ενός κεφαλαίου ευετατισμού της, το αλφάβητο, μιας και οι ελληνικοί χαρακτήρες αντικαθίστανται από λατινικούς. Παράλληλα επιτρέπει στους χρήστες να γράφουν την ίδια λέξη, με διαφορετικό τρόπο καθε φορά καταγράφοντας έτσι σε ευρεία ορθογραφικών λαθών, αφού αγνοούν κανόνες γραμματικής και συντακτικού.

Ταυτόχρονα δεν είναι λίγοι εκείνοι - και όχι μόνο νέοι - που δεν χωρίζουν τον περιχρυσωμένο-εμφραστικό ηλίκτο της γλώσσας μας με αποτέλεσμα τόσο ο προφορικός όσο και ο γραπτός λόγος τους να είναι εφευρετικά φτωχός ή χρησιμοποιούν λανθασμένα τις λέξεις μας και δεν διακρίνουν τις λεπτές σημασιοδοτικές διαφορές μεταξύ τους. Παράλληλα συχνά είναι το φαινόμενο άνθρωποι καθε ηλικίας να εσώφρατωνουν στο περιχρυσωμένο τους αυταίσιας γενικά όρους, αλλοιώνοντας έτσι τη μητρική μας γλώσσα.

Τέλος, η γλώσσα των πολιτικών είναι συνήθως "ξύλινη", απρόσωπη και γυφτιακή καθώς πολλές φορές χαρακτηρίζεται από μακροπερίοδο λόγο, ασάφειες και αοριστίες ή εμπεριέχει αρχαϊσμούς ή όρους που ο μέσος πολίτης αγνοεί. Στόχος αυτών των πολιτικών είναι να φαίνονται παντογνώστες και οι πολίτες άκριτα ν' αποδέχονται τα λεγόμενα τους. Παράλληλα υπάρχουν και πολιτικοί που αρδώνουν συνδηματικό λόγο ή αλλοιώνουν εσώφρατα τη σημασία λέξεων με τεράστιο ηθικό βάρος για τους πολίτες όπως πατρίδα, έθνος κ.η επιποθείσας την κριτική λειτουργία των πολιτών, αφού δίνουν την εντύπωση ότι διατηρώνουν αυταπόδεικτες αλήθειες.

ΑΙΤΙΑ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Βασικό αίτιο της αλλοίωσης της μητρικής μας γλώσσας είναι το έλλειμμα παιδείας που παρατηρείται στην εποχή μας. Την ευθύνη γ' αυτό έχει κυρίως η εκπαίδευση η οποία είναι συνδεδεμένη με τις πανελλήνιες εξετάσεις. Έτσι πολλοί μαθητές αδιαφορούν για τα ανθρωπιστικά μαθήματα και γενικότερα για πολιτιστικά αγαθά όπως η μελέτη βιβλίων και η τέχνη με αποτέλεσμα να καταλήγουν πνευματικά και γλωσσικά αναλλερίστοι.

Ταυτόχρονα προωθείται ο άρνος εγκυμοσυναισθητός και η βίαιη απομνημόνευση και δεν διαμορφώνονται κριτικά ευεπτόμενοι άνθρωποι που αναχωρίζουν την γλώσσα ως αξία, ως το κατεξοχήν συνεκτικό στοιχείο με τους ομοεθνείς τους ώστε να ενδιαφέρονται για την ποιότητα του προφορικού ή γραπτού τους λόγου.

Από την άλλη καθώς στα ΜΗΕ κυριαρχεί η αιώνια έναντι του λό-
γου, προβάλλονται γένες ταινίες και σείρες που δεν μεταλλωτίζονται
αυτά, κυριαρχεί ο ελληνοτικός-συνδηματολογικός λόγος της διαφή-
μισης και ο χαμηλής ποιότητας και συχνά λανθασμένος λόγος τα-
ποιων δημοσιογράφων, το πρόβλημα της αλλοίωσης της γνώσε-
ας ενδεχεται. Τέλος, τα ΜΗΕ προβάλλουν ως αυτών και προτω-
να προς μίμηση πολιτιστικά στοιχεία άλλων λαών. Μεταξύ αυτών των
στοιχείων είναι και η γνώση με αποτέλεσμα γένες νέες να ενδε-
χονται αυτών στο ημερολόγιο μας.

Παράλληλα επηρεαζόμαστε και από το κλίμα της εποχής μας. Ζού-
με στην εποχή που η χρηματιστική ζωή αυξάνεται συνεχώς και η ή-
θος τεχνικών επιτευγμάτων μας παραδειγμάτων ως αναγκαία για να
βελτιώσουμε τις συνθήκες ζωής μας. Ετσι, υπερτιμήσαμε την ύλη
και αδιαφορούμε για την πνευματική άρα και γνώση μας καλλίερ-
μα.

Ταυτόχρονα ζούμε σε αστείον κέντρο, βιώνουμε έντονα ρυθμούς
ζωής εξαιτίας των πολλών υποχρεώσεων που καθημερινά διεκτε-
ραίνουμε, συγχρωτιζόμαστε με διαπονητές ανθρώπους που δεν
ζωρίζουμε μεταξύ των οποίων είναι και αλλόφυλοι, αλλόθυτοι
για τους οποίους νιώθουμε φόβο, καχυποψία, δυσπιστία. Ζώντας, λοι-
πόν, απομονωμένοι, χωρίς επιμοίωση με τους εταυρώτους μας δεν
καλλιεργούμε πνευματικά. Πολλές φορές παύει παρασυρό-
μαστε από το πνευματικό ευρύν και αδιαφορούμε για την ποιότητα
του λόγου που προσλαμβάνουμε ή εκφέρουμε.

ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
(βλ: Η αξία της γνώσης: εφ'αντιδέται απόδειξη)

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΘΑ ΣΥΜΒΑΛΛΕΙ ΣΤΗ ΣΩΣΤΗ ΕΚΜΑΘΗΣΗ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΚΗΣ ΜΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Το σχολείο πρέπει να αποσυνδεθεί από τις πανεπιστημιακές εξετάσεις ω-
στε περισσότεροι μαθητές να δώσουν έμφαση στα ανθρωπιστικά μα-
θήματα όπως η Νεοελληνική και η Αρχαία Ελληνική Γλώσσα και
η Λογοτεχνία και να καταβάλουν έτσι πνευματικά και πνευματικά καλ-
λιεργημένοι. Ταυτόχρονα πρέπει να εμμεταλλωθεί ο άγιος εκου-
ρατισμός και η στήρα απομνημόνευσης ώστε να διαμορφώνονται
κριτικά ευεπτόμενοι νέοι οι οποίοι θα αναγνωρίζουν τη γνώση ως
αξία ως το κατεξοχήν διανοητικό στοιχείο με τους ομοειδείς τους.
Ετσι, θα ενδιαφέρονται για την ποιότητα του προφορικού και γρα-
πτού τους λόγου.

Παράλληλα όσο στο σχολείο καταχωρώνεται το διαίωμα της ελεύ-
θερης έκφρασης ε'όλως, όσο υπάρχει πολυφωνία και χονική
δημοκρατική αντιπαράθεση ιδεών, όσο προορίζεται ο διάλογος ως
μέσο επίλυσης των διαφορών και των προβλημάτων, όσο οι μαθητές
συμμετέχουν σε αγώνες αντιστοχίας ή σε δεξιότητες όπως η Βαση
των Εφήβων αναπτύσσοντας τις απόψεις τους σε σύγχρονα προ-
βλήματα, τότε ο προφορικός τους λόγος θα γίνεται ποιοτικότερος

η ανάθεση εργασιών στους μαθητές με παράλληλη αξιοποίηση της εχολογικής βιβλιοθήκης - εάν βέβαια υπάρχει - τα διαδικτύου, η ενδάρρυνση τους για συμμετοχή σε μαθητικούς διαγωνισμούς ποιήματος - πεζογραφίας, η οργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων στο χώρο του σχολείου που θα περιλαμβάνουν εκθέσεις βιβλίων, θεατρικές παραστάσεις, κινηματογραφικές προβολές είναι μερίμνες μόνο από τις πρωτοβουλίες που μπορούν να υλοποιηθούν στη εχολογική κοινότητα συμβάλλοντας στη φωτιστική καλλιέργεια των νέων.

Ο εκπαιδευτικός πρέπει να αποτελεί πρότυπο πνευματικής και φωτιστικής καλλιέργειας για τους μαθητές του. Ο ίδιος εφαρμόζοντας μερίμνες για την διοργάνωση ομιλιών - συζητήσεων με φιλοσόφους και γενικότερα ανθρώπους του πνεύματος, οι οποίοι θα εφαρμόζουν την αξία της γνώσης, θα αναλύσουν φαινόμενα αλλά και τα αίτια υπονομιμίας της στην εποχή μας, ενθαρρύνοντας την εφυστασμένη βεβαιότητα των νέων.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΗΤΡΙΚΗΣ ΜΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Παράλληλα με την παροχή ανθρωπιστικής παιδείας το σχολείο μπορεί να συμβάλει με ποικίλους τρόπους στην φωτιστική καλλιέργεια των νέων. Ορισμένοι από αυτούς είναι με παράδειγμα η ανάθεση εργασιών στους μαθητές, η ενδάρρυνση τους για συμμετοχή σε μαθητικούς διαγωνισμούς ποιήματος - πεζογραφίας, η οργάνωση εκθέσεων βιβλίων, θεατρικών παραστάσεων και κινηματογραφικών προβολών κλπ.

Τα ΜΗΕ, επίσης, έχουν χρέος να δώσουν το βήμα σε ειδικούς φιλοσόφους και γενικότερα σε διανοούμενους οι οποίοι θα εφαρμόζουν την αξία της γνώσης, θα αναλύσουν φαινόμενα αλλά και τα αίτια υπονομιμίας της στην εποχή μας, ενθαρρύνοντας την εφυστασμένη βεβαιότητα των πολιτών αλλά και των νέων που πρέπει να την προστατεύουν. Προβάλλοντας ταυτόχρονα ποιοτικές μορφωτικές και γυμναστικές ευκαιρίες θα διαφωτίσουν ανθρώπους πνευματικά άρα και φωτιστικά καλλιέργητους.

Τέλος, πολιτεία οφείλει να δημιουργήσει ένα ειδικό όργανο από φιλοσόφους και ανθρώπους του πνεύματος το οποίο θα έχει και την ανθρωπιστική ευθύνη για την εκδοχή λεξικού της νεοελληνικής γλώσσας ή βιβλίων για την ιστορία της και γενικότερα την προβολή της μέσω διαδικτύου αλλά και την επίβλεψη των νεοελληνικών βλαδών σε θέματα πανεπιστημίου. Το όργανο αυτό επίσης θα πρέπει να εφελμνίζει τους επιστημονικούς και τεχνικούς όρους που διαχέονται μαζί με τα αντίστοιχα επιτεύγματα - ώστε να μην αλλοιώνεται η γλώσσα μας. Εξάλλου, καθήκον της πολιτείας είναι η καταπολέμηση του αναλφαιβιτισμού και η εφαρμογή της δια βίου παιδείας που θα συνεπείβει στην πνευματική άρα και φωτιστική βελτίωση των πολιτών.

ΣΥΝΕΠΕΙΔΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΗΣ/ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΗΗΤΡΙΚΗΣ ΠΛΩΣΣΑΣ

Ο άνθρωπος που δεν μιλά, εσωτά τη μητρίνη του, ηλώσα ή δεν έχει επαφή με αυτή ως γραπτό λόγο δεν καλύπτει την έμφυτη τάση του για κοινωνία. Αφού δεν απουσιάζει, δεν διακρίνει το μέγεθος του ώστε να διεκδικείται, να αμφισβητεί, να υπνεί οτιδήποτε και οποιονδήποτε. Εύνοια, λοιπόν, υιοθετεί προπατάλγες, στερεοτυπικές αντιλήψεις, δογματικούς και φανατίζεται. Καταλήγοντας απάιδεντος και αυριος άνθρωπος χειραγωγείται και μαρτυρείται από τους σύγχρονους μηχανισμούς προπαγάνδας.

Ταυτόχρονα δεν διαπραίχεται με υψηλές υδίες αξίες και υψηλή πρότυπα που μπορούν να νοηματοδοτήσουν τη ζωή του ενώ δεν εκφράζει βαθύτερα ενδιαφέροντα που εξυπνίζουν την ψυχή του υδώντας τον σε πράξεις φιλαλληλίας σε μια εποχή αναλήμειας και υδίας παρακμής όπως η σημερινή.

Παραλήλη η αδυναμία του να εκφράζεται εσωτά εμψύχει την ομαλή κοινωνικοποίηση του. Αποφεύγεται από τους ευρηγίτες του και δεν διαμορφώνει φιλικές σχέσεις μαζί τους και δεν αναπτύσσει αρετές όπως η ανεργατικότητα και η αλληλεγγύη που είναι απαραίτητες με την επίτευξη κοινών στόχων και των επίλυση κοινωνικών προβλημάτων που διογκώνονται στις σημερινές κοινωνίες.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο λαός που αλλοιώνει τη ηλώσα του, κακοποιεί το μεφαιώδες ευστατικό του έννοια του πολιτισμού και δεν έρχεται σε επαφή με άλλα στοιχεία που μόνο η εσωτή σχέση του με τη ηλώσα - ως προφορικός και γραπτός λόγος - διασφαλίζει. Ανοεί την ιστορία και τα επιτεύγματα των προγόνων του - ηνεματικά και μαλλιτεχνικά - απομαρύνεται από τη δριμύεια του, τα υδία, τα έδαφη και τις παραδόσεις, αλλά και τις αξίες της φύλης του. Καώς δεν εμφανίζεται στον έννο του πολιτισμού ατροφεί η έννοια του εσωδής.

Τέλος, όσο οι πολίτες δεν εκφράζουν δημόσια τις απόψεις τους για τις κοινές υηδέσεις, όσο δεν διευδικούν προφορικά και γραπτά την πραγματικότητα των δεσμών υατοχυρωμένων δικαιωμάτων τους και τη διεύρωση των ελευθεριών τους, όσο δεν ελέγχαν τους φορείς εξουσίας για λάθη ή παραλήψεις τους, όσο η ηλώσα αποσπεί μέσο διάλογου και ανταλλαγής επιχειρημάτων μεταξύ πολιτών και πολιτικών, τόσο η δημοκρατία εφαιώνεται αφού η ισχυρία και ο διάλογος αποτελούν ευστατικά της ετοιχείας.

ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Οι οικονομικά και τεχνολογικά ανεπτυγμένες χώρες της Δύσης αξιοποιούν τις δυνατότητες των ΗΥΕ και προβάλλουν ως αιώ-
τέρα και πρότυπα προς μίμηση στοιχεία του πολιτισμού τους όπως
η γλώσσα. Λαοί αναπτυσσόμενοι και υπανάπτυκτοι, λοιπόν, άρτια
αποδέχονται τον "μυθιστίχιο" της Αγγλικής Γλώσσας, εντάσσον-
τάς αυτές γίνες λέξεις στον προφορικό κυρίως αλλά
και στον γραπτό λόγο, αλλοιώνοντας τον.

Καθώς ζούμε, επίσης, σε μία εποχή που συνεχώς αυξάνεται η
επιστημονική γνώση και συνεχώς δημιουργούνται νέα η τελειοποιού-
νται αρχαία και υπηρεσίες που προβάλλονται και ως αναγκαία
για να βελτιώσουμε την ποιότητα ζωής μας, διαμορφώνουμε υγι-
ετινή συνείδηση. Υπερτιμάμε την ύλη και αδιαφορούμε για την
πνευματική άρα και γλωσσική μας καλλιέργεια.

Παραλλήλα, στα αστικά κέντρα βιώνουμε γρήγορους ρυθμούς ζω-
ής εξαιτίας των πολλών υποχρεώσεων που καθημερινά διεκ-
τερεύουμε, συγχρωτίζομαστε με εκατοντάδες ανθρώπους που δεν
γνωρίζουμε, μεταξύ των οποίων πολλοί είναι αλλόφυλοι που μας
εμπνέουν αισθήματα φόβου, καχυποψίας και δυσπιστίας. Έτσι
αποφενωνόμαστε και δεν επιμοιωνόμαστε. Το έλλειμμα επιμοιωνίας
όμως οδηγεί και στην ατροφία του προφορικού λόγου.

Τέλος, η διαχρονική, αναμφισβήτητη αξία της μητρικής μας
γλώσσας ως κεφαλαίο του εθνικού μας πολι-
τισμού, στον οποίο μόνο αυτή μπορεί να μας εμβαπτίσει επιβάλ-
λει την προστασία της.

ΡΟΛΟΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ ΣΤΗ ΔΙΑΦΥΛΑΞΗ ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Κατάρτις, στην ηλεκτρονική μας επιμοιωνία και αλληλογραφία μπο-
ρούμε να χρησιμοποιούμε τη μητρική μας γλώσσα ανά της γνησ-
κής καθώς η τελευταία πηγή ένα κεφαλαίο του εθνικού της
εθνικής μας γλώσσας, το αλφάβητο, και μας απενοχοποιεί γλωσσί-
κα επιτρέποντας μας να γράφουμε καθε φορά την ίδια λέξη με
διαφορετικό τρόπο καταγράφοντας στη συνείδηση μας τους ορθογραφικούς
και συντακτικούς κανόνες της ελληνικής γλώσσας. Καλό θα ήταν
επίσης να μην χρησιμοποιούμε τους ορθογραφικούς και συντακτικούς
διορθωτές που υπάρχουν στο διαδίκτυο καθε φορά που προσπαθούμε
να συντάξουμε ένα κείμενο ηλεκτρονικά.

Η χρήση, εφόσον, ηλεκτρονικών λεξικών της γλώσσας μας θα
μας βοηθήσει να γνωρίζουμε το λεξιλογικό-εμφραστικό πλούτο
της αγγλικά και τις λεπτές σημασιολογικές διαφορές μεταξύ των
ελληνικών λέξεων ώστε να τις χρησιμοποιούμε σωστά στον προ-
φορικό και γραπτό μας λόγο. Η ανάγνωση, επίσης, ποιοτικών βι-